Ч. 190 (14.087). Львів, субота 20. липня 1935. Pocztowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 504.060. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло", Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІІ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

На порозі війни в Африці.

ЗАСІДАННЯ РАДИ ЛІГИ.

ЖЕНЕВА, 19. 7. ПАТ. В. Британію, Францію та інших членів Ради Ліґи Націй телеграфічно попросили, щоб були готові взяти участь у спеціяльній сесії Ради Ліґи, яка збереться між 25. липня і 4. серпня, щоб розглянути італійсько-абісинський конфлікт.

ЛЬОНДОН, 19. 7. ПАТ. Аґенція Райтера повідомляє з Риму, що передучора знову Мусоліні і британський амбасадор обговорювали італійсько-абісинський конфлікт. Зміст цих розмов держать у тайні. Досі нема урядового потвердження вістки, що британський посол в Адіс-Абебі перевів розмову з абісинським цісарем у справі експорту зброї до Абісинії. В. Британія не заборонила вивозити зброї, а дві просьби за дозволом на вивіз зброї тепер розглядають і правдоподібно таке позволення В. Британія дасть, коли тільки полагодять конечні формальности.

ІТАЛІЯ ПРИГОТОВЛЯЄТЬСЯ.

РИМ, 19. 7. ПАТ. Мусоліні оголосив розпорядок про платню для військ, яких висилають до Східної Африки. В італійській Еритреї вояк або член фашистівської міліції дістає 5 лірів на добу, в італійській Сомалі 6 лірів.

ЛЬОНДОН, 19. 7. ПАТ. Райтер повідомляє з Риму: В добре поінформованих колах говорять, що Італія висловила дуже різко свою опінію щодо проекту, щоб віддати їй абісинську провінцію Оґаден. Це було тоді, коли Іден поставив у цій справі відому пропозицію. Італія не хоче збільшувати своєї території на якусь скількість кв. кільометрів пустині. Для Італії нема значіння теж залізниця без військової окупації, потрібної, щоб запевнити безпеку комунікації.

АБІСИНЦІ БУДУТЬ БОРОТИСЯ ЗА ГІДНІСТЬ ДЕРЖАВИ.

АДІС-АБЕБА, 19. 7. ПАТ. Абісинський цісар виголосив учора в парляменті давно заповідану політичну промову. Довкола парляменту зібралися великі юрби народу, що з зацікавленням чекали на слова володаря Абісинії. Всі провідники абісинських племен явилися в комплеті.

Цісар заявив, що Італія, не зважаючи на запевнювання про свої мирні пляни, намагається підбити Абісинію. Італія відкинула пропозицію Абісинії мирово поладнати спір справи. Війна стоїть на порозі Абисинії. Ми зробили все, щоби вдержати мир. Та не можемо погодитися на пропозицію італійського протекторату над Абісинією. Це ображує гідність нашої держави. Абісинія буде боротися за свободу до останнього вояка. Абісинці боронитимуть свого цісаря і своєї землі аж до смерти. Цісар заявив: що піде до бою зі своїми вояками і радше згине, як віддасть край під чужу владу. На кінець своєї мови закликував усе населення, без ріжниці віроісповідання, племени і кляси до боротьби за свободу Абісинії.

З АБІСИНІЄЮ НЕ МОЖНА ВДЕРЖУВАТИ НОРМАЛЬНИХ ЗВЯЗКІВ.

РИМ, 19. 7. ПАТ. Італійська преса широко розписується про наступ, який розпочало кілька племен Даркалі та кілька абісинських племен 31. травня на граничне італійське укріплення Дель в Еритреї. Цей наступ відперли, всеж згинуло у тій боротьбі багато пастухів, італійських підданих, та їх жінки й діти. Напасники забрали 4 тис. штук худоби та багато мужчин і жінок на абісинську територію.

На думку італійської преси цей напад є доказом, що інцидент в Уаль-Уаль не був відокремленим випадком. Абісинія навіть тепер не зміє або не хоче стримувати своїх заборчих апетитів. Колиж цей напад не був зорганізований на приказ Адіс-Абеби, то це свідчить про анархію в Абісинії. На всякий випадок Абісинія не має умовин на те, щоби вдержувати з нею нормальні міжнародні зносини. Вона є злим сусідом, до якого треба пристосовувати інші засоби, як нормальні.

ЗЛУЧ. ДЕРЖАВИ НЕ ХОЧУТЬ ІТАЛІЙСЬКО-АБІСИНСЬКОЇ ВІЙНИ.

ВАШИНГТОН, 19. 7. ПАТ. Державний підсекретар закордонних справ Філіпс заявив, що уряд Злучених Держав хоче ділати в користь мирового поладнання італійсько-абісинського спору. Державний секретар Гуль повідомив італійського амбасадора, що Зл. Держави дивилися на збройну акцію в Африці з глибоким неспокоєм та висловив надію, що конфлікт поладнають без проливу крови.

АБІСИНСЬКИЙ ЦІСАР ОСОБИСТО ПОВЕДЕ ВОЯКІВ ДО БОЮ.

ЛЬОНДОН, 19. 7. ПАТ. Кореспондент Райтера в Абіс-Абебі подає інтервю з високим абісинським достойником, який заявив:

„Цісар на білому коні особисто поведе свої війська до бою. Найменше міліон людей з ратищами і штилетами та з деякою кількістю новочасної зброї стане до боротьби. Жінки поможуть мужчинам, а священики підуть з вояками й будуть їх загрівати до бою. На війні згине багато абісинців, але згине теж багато італійців. Абісинці є фаталістами, не знають жорстокостей модерної війни і є супроти них рівнодушні".

На питання кореспондента, що зроблять на випадок бомбардування з літаків, абісинський достойник заявив: „Ніщо. Адіс-Абеба буде евакуована від початку війни. Населення поховається в горах і проваллях. Природа поможе Абісинії. Не завжди перемагає чоловік з грубою палицею. Бог війни не завжди є по стороні великих батальйонів".

На закінчення згаданий достойник сказав, що европейські держави пожалують, якщо не будуть інтервеніювати. Коли Абісинія булаб переможена, це знайде поважний відгомін в Африці, головно в Єгипті.

„Зелені сорочки" підготовляють революцію в Бразилії.

ПОРТО АЛЄГРЕ, 19. 7. ПАТ. З Сао Павльо повідомляють, що там у дільниці Браз відбулося велике віче „інтеґралістів" (фашистів), на якім промовляв провідник „зелених сорочок", письменник Плініо Сальґадо. Він заявив, що інтеґралізм скоро пошириться в Бразилії і що 400 тисяч „зелених сорочок" дожидають приказу, щоб зачати революцію та здобути владу. Він підкреслив, що в стейті Санто Катаріно є 30.000 інтеґралістів, готових до боротьби. Сальґадо закінчив промову заявою, що в Сао Павльо здобудуть владу спершу комуністи, але фашисти проженуть їх та візьмуть керму влади в свої руки.

Треба підкреслити, що діяльність крайніх таборів у Бразилії скоро розвивається.

Важкі присуди в Румунії за шпіонажу.

БУКАРЕШТ, 19. 7. ПАТ. „Аґенція Радор повідомляє: В процесі за шпіонажу, що зачався 14. червня, запав присуд по 20-тьох днях розправи, яка потвердила, що обвинувачені давали мадярським аґентам тайні військові інформації. Суд засудив пор. Антонеску на 20 років важких робіт, 4 обвинувачених на кари від 5—7 років важких робіт та одного інж. Контумачіо на 15 років. Жінку, що була між обвинуваченими, звільнили від вини й кари.

Національний обовязок
наказує Вам перенести обезпечення дозволеної законом 1/3 частини вартости своїх будинків з ПЗУВ. до
Товаристві взаїмних обезпечень „ДНІСТЕР",
у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

В каламутній воді.

Волинь, 19. VII. 1935.

I.

„На те щупак у воді, щоб карась не гавив". На те, мабуть і істнують ендеки, щоб кожний був обачний і чуйний. І тим більше, що ендеки дуже люблять ловити рибку у каламутній воді, навіть і тоді, коли в ній є трохи людської крови.

І справді, ледви замутилося у волинському казані і як польське, так і українське громадянство здригнулося від останніх подій, а тутешні ендеки вже вищірили зуби, щоб піймати собі деяку поживу.

На їх біду, роблять вони це, своїм звичаєм, досить грубо й так яскраво, що викликують несмак.

Від ряду літ волинська ендеція веде підземну атаку проти сучасного „українофільського руху" на Волині. В їх уяві українців тут фаворизують; українці мають більше, ніж їм треба; в українців розпалюються апетити й вони загрожують спокоєві, ладові, державі і т. д.

Цими страхами про деморалізування українців надмірними порціями всіх земних благ ендеки намагалися залякати Варшаву, позбутися сподвижників цього „українофільського курсу" й взятися до українців по свому.

Досі їм не вдавалося осягнути цієї бажаної мети.

Тепер, скориставши з подій на Волині, повели вони змішену атаку проти згаданого „українофільського курсу". Знаючи незорієнтованість столиці у волинських справах, вони обертають їх заднім кінцем і наслідки виставлять, як причини. В їхньому репеті, все що діється, діється тому, що українцям занадто багато дано, а не тому, що їм багато бракує.

Мета ясна: відібрати українцям решту — саму душу.

Правда, навіть деякі далекі від Волині органи польської преси, як варшавсько-краківський „Час" і інші, добре орієнтуються у волинських взаєминах. Але це ендеків не спиняє. Вони не перестають верещати про пересичення українців ріжними благами та домагаються для них обмежень і верзять нестворені речі про блага волинпяків, тримаються, очевидно, теж немолодої правди: „кидай болотом, щонебудь пристане".

Українське громадянство Волині рішуче протестує проти тих атак, що мають на меті ввести в блуд вищі кола й накликати на українців репресії.

Ендецькі аргументи — грубі фальсифікати; їхні лементи — облудні. Українське громадянство є проти вибриків невідповідальних молодиків, на яких воно не з своєї вини втратило вплив ще перед роками. Місцева інтеліґенція категорично заявляє, що дотогочасний курс із ставкою на гурток одиниць, що приїхали сюди, чужі місцевому теренові, був помилковий, і що саме та помилка є головною причиною заколочення волинського життя. Тому не загострення режіму згідно з ендецькими суґестіями, а повернення волинській інтеліґенції її природної ролі вихователів і керманичів мас, може привести до унормування національних взаємин і взагалі цілого життя на Волині.

Але маємо і гірші явища. Деякі ендецькі відломи переходять від слів до практики — до боротьби з українським населенням. В неділю, 7. липня, в Луцьку біля одного з костелів роздавали друковані на шапірографі летючки різко підбурюючого проти українців характеру, з недвозначним закликом до боротьби.

Це вже більше, ніж доливання оливи до вогню, — це свідоме провокування дуже небезпечної війни між двома громадянствами.

Звертаємо на ці небезпечні симптоми увагу відповідальних чинників і заявляємо, що українське громадянство, яке прагне лише одного — можливости мирно працювати й іти до національних, культурних і матеріяльних осягнень, усю відповідальність за події складає з себе на тих, хто їх помилками чи свідомою провокацією викликає.

Senex.

Італійсько-абісинський конфлікт і Англія.

Стоїмо напередодні війни. Яка іронія т. зв. пацифізму, який моральний удар по женевській інституції: адже обидві держави, що мають воювати, цеж члени Союзу Народів! Але не про це хочемо говорити, бо недавно була тут широко мова про італьо-абісинський спір (гл. „Діло“ з 10. ц. м. „За 6 тижнів війна?“) Хочемо нині звернути увагу наших читачів на той, не для кожного може зрозумілий факт, чому в абісинсько-італійськім конфлікті найбільше експонує себе Англія, коли інші держави, які все і всюди голосно заявляють, що стоять на сторожі мира, як напр. Франція, відіграють у цілій цій дуже небезпечній міжнародній грі якусь не зовсім зрозумілу, пасивно-вичікуючу ролю.

Абісинсько-італійський конфлікт тягнеться вже доволі довго і були вже в ньому такі моменти, що здавалося, що ось-ось мусить прийти до його збройного вирішення. І Европа, яка дуже ясно здає собі справу з того, яке велике значіння мала би для неї ця „неевропейська війна“, віддітхнула, коли по напружених і драматичних переговорах в часі останнього засідання Союзу Народів у Женеві найшлася бодай тимчасова мирна розвязка конфлікту. І вже тоді видно було, як з усіх европейських держав особливо Англія докладала усіх зусиль, щоб таку розвязку найти. Але рівночасно з тим тоді вже кожний відчував, що найдена у Женеві розвязка є лише тимчасовою і що по суті вона не є нічим іншим, як лише відсуненням остаточної — і здається одинокої можливої — збройної — розвязки абісинсько-італійського конфлікту. І чим далі ми віддалюємося від тих напружених женевських днів, тим це ясніше стає нам і ми знову бачимо, що ніхто так не побивається за іншою розвязкою, як знову саме Англія. Чого вона вже не продумувала і чого не обіцювала, щоб тільки найти якесь можливе поладнання цілого конфлікту. В чомуж справа?

Відповідь ясна: Абісинське питання для Англії це не лише питання її господарських інтересів, але це одно із основних питань її великодержавного істнування. Воно тісно звязане з тою ситуацією, яка витворилася для Англії після світової війни так в Африці, як і в цілій області Індійського Океану. Світова війна принесла для Англії безмежні користи у тих областях. Опанувавши Египет, засівши в англьо-египетськім Судані та діставши колишні німецькі кольонії, Англія зискала суцільну полосу вздовж цілої Східної Африки з півночі на південь. Через виелімінування з побережжа Індійського Океану небезпечного конкурента Німеччини, Англія стала дійсним паном цілого Індійського Океану. Нині Англія опановує всі його побережжа або безпосередньо або посередньо контролею при допомозі двох союзних морських держав: Голяндії і Португалії. Англія опановує теж всіми головними стратегічними островами того океану і замикає всі шляхи, що ведуть до нього. На південь стоїть на сторожі стратегічний Ріг Доброї Надії, на Далекому Сході замикає Малайський пролив і береже сундського проливу могутній Сингапур, червономорський пролив Баб-ель-Мандеб охороняється Аденом, а Порт Саід і Суез це знову сторожі входу до Червоного Моря. Таке цілковите опанування Індійського Океану — це найкращий для Англії засіб закріплення свого положення в Індії, цій „перлині британської корони“. І саме як ключ до цієї суцільної системи англійських індійсько-океанських володінь лежить Абісинія, і як така вона має для Англії величезне значіння. Нині є вже безспірною політично-географічною аксіомою, що паном Судану і Египту є той, хто володіє над горішнім Нілем. Синій Ніль це добра половина цього володіння, а тому нема ніякого сумніву, що Англія ніколи добровільно не дозволить на те, щоб яканебудь держава здобула собі такі впливи в Абисинії, які дозволялиб їй мішатися до справ Египту й Судану. Одночасно Англія здає собі ясно справу з того, що опануванням Абісинії Італія зискалаб куди сильнішу позицію на Індійському Океані, ніж її тут мала перед світовою війною Німеччина. Така позиція Італії не лише обмежувала би дотеперішне пануюче становище Англії на тому океані, але вона скривалаб ще іншу, може далеко більшу небезпеку. Не такі то давні події в Арабії як не можна краще переконали Англію в тому, що італійські впливи втискаються вже й на арабські береги баб-ель-мандебського просмику. Отже Англія мусить рахуватися із тим, що після опанування Абісинії Італією, Італія не лише зискалаб необмежену контролю над тим таким важним для мореплавства, проливом, але моглаб легко діждатися того, що у вирішньому моменті шлях до Індійського Океану і до Індій був би для неї замкнений. Це булоб для Англії рівнозначним із сумерком її світової могучости.

Отці всі моменти ясно доказують, що італійсько-абісинський воєнний конфлікт це не лише справа цих двох держав.

До цих моментів долучаються ще й моменти чисто господарської натури: господарське значіння Абісинії, як одного з головних ринків збуту для европейської промислової продукції та як країни з великими господарськими можливостями, особливож як земного простору з великими природними багацтвами (залізо, мідь, золото та нафта). Ці моменти приводять знову до того, що в розвязці італійсько-абісинського конфлікту живо зацікавлена не лише Англія, але й кілька інших держав, між іншим і далека, але небезпечно експанзивна Японія, — дарма, що офіціяльно вона зголосує своє „дезінтересман“.

Не останню ролю в особливому заінтересуванні італійсько-абісинським конфліктом Англією відіграє теж та міжнародня ситуація в Европі, на тлі якої цей конфлікт виступає. „Прямолінійне“ становище і політика Франції та її сателітів з одного боку, загадочна Італія з другого, а холодна і обережна Англія з третього, — це ті рушійні чинники, яких політична гра в Европі виясною нам не одно, ніби то незрозуміле питання італійсько-абісинського конфлікту. М-в.

Розклад серед большевиків.

Кілька днів тому писали ми про найбільший клопіт сталінського режиму з розкладом, який яскраво зазначився у комуністичній партії, не тільки через опозиційні настрої молоді і ветеранів, але й через повний упадок партійної етики й дисципліни. Нічого пояснювати, що такі загрозливі прояви упадку партії в країні, якої цілий режім спірається на партійній диктатурі, — це смертельна небезпека для істнування всього режіму.

Попалось нам до рук число московської „Правди“ з 12 ц. м. Находимо у ньому реферат секретаря ЦК ВКП Жданова про відносини серед комуністів саратовської округи. Подробиці, які там находимо, є чудовою ілюстрацією розвалу комуністичної російської партії.

ПРИПЛИВ І ВІДПЛИВ ЧЛЕНІВ.

Аналізуючи факти партійного розкладу саратівських партійних організацій, Жданов звертає увагу, що поруч із упадком дисципліни, у страшному стані повного розстрою находиться ввесь партійний апарат.

„Досі не встановлено точно, скільки поправді членів було в партії два-три роки тому у саратівській міській організації. Одні кажуть 23.000, інші 17.000. Така сама плинність партійного складу продовжується по нинішній день. За 1934—5 рр. прибуло до саратівської організації 5.391 осіб, виступило 6.454. Що це, перехідний пасаж, чи що?! Неохайність і запущеність „партійного господарства“ доходить до того, що віддаючи реєстраційні карточки в архів, міський комісар не міг навіть точно окреслити, скільки їх було: по його підрахунку виходить, що він віддав 9.743, а по підрахунку архіву, що 10.934.

У партійних провідників слабшою стала сторожкість. Свідчить про це такий факт, що у Саратовщині по нинішній день кружляє багато партійних блянкетів з портретами Троцького і Мартова. Як ви можете — питає обурений Жданов — терпіти таку ситуацію?“

„САДИСТИЧНІ“ МЕТОДИ САНАЦІЇ ВІДНОСИН.

„Саратівський краєвий комісар (казав далі большевицький достойник) стосує внутрішні репресії, місцеві партійні діячі, переліцитовуючи себе, вступили на шлях адміністраційних реформ та стосування масових репресій до рядових членів партії та предсідників колхозів. В одному тільки фрунзівському районі міста Саратова у 1934 році наложено 103 партійних кар („партвзисковіє“, слідство, сповідь і т. п.), а за 6 місяців 1935 року — 118 кар. Кажуть, що репресії йшли головно у звязку з засівами, жнивами і хлібними заготовками, але чейже фрунзівський район не сіяв і не збірав земних плодів! У волжському районі м. Саратова за 1934 рік покарано 88 членів партії, а за половину 1935 року — 105 членів.

У саратівському авто-дорожному інституті, де (як впевняє Жданов) виховна робота стоїть на дуже низькому ступні і де парт. організація не вміла розкрити троцькістів, а розкрили їх тільки при помочі згори, — що свідчить про ледачий провід парт. організації, — у тому інституті за півтора року дирекція наложила 1101 партійних кар, себто репресії торкнулися 100 проц. всього студентського складу. Кому, як не нашим ворогам, ідуть на руку такі методи, гідні щедрінських типів! Адже такими садистичними методами можна лише відштовхувати і озлоблювати людей“.

БАНКРОЦТВО КОЛХОЗНИКІВ.

У 1935 році виступило з колхозів (саратівського району) 4.600 господарств. У цілому ряді районів показалося, що виступило таких господарств на ділі ще багато більше. У колхозі „Червоний Партизан“ на 174 колхозників було присутніх 65. Хоча такі збори законно нелегальні, проте присутні виключили 55 осіб, іншими словами половина колхозників викинула другу половину, при чому між викиненими є неоднократно преміовані „ударники“. Яких методів вживають провідники колхозів, свідчить факт, що коли одна жінка, Кудрявцева, у широко-уступському колхозі, не вийшла на роботу через недугу своїх дітей, — її покарали 10 рублями кари, — колиж вона відмовилась ту кару заплатити, забрали їй останню корову...“

Так нарікає комуністичний достойник Жданов, а можна догадуватися, що серед комуністів у Совітів діється ще сила всякої всячини, яка не продістається ані на денне світло, ані не попадає до ґазет.

ДРУКАРНЯ „ДІЛО“
Львів, Ринок 10. Тел. 29-26.
Виконує швидко і солідно всілякого роду друкарські роботи
по найдешевших цінах!

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

— Число жертв землетрусу на Формозі обчислюють згідно з останніми даними на: 48 вбитих і 238 ранених; домів зовсім знищених є 860 і 2577 поважно ушкоджених.

— Повінь у провінції Тантунг щораз більшає. Число жертв повені перевищає 500 тис. людей. Ситуація в провінції Гопей трохи поліпшується.

— Між повенянами, що сконцентрувалися в числі 300 тисяч у долині Ган шириться епідемія холери.

— Авас повідомляє з Риму: Ертрея в 6 місяцях зовсім змінилася і тепер може приняти більшу скількість людей та забезпечити їм екзистенцію. Мусоліні висловив признання високому комісареві Східної Африки де Боно за виконану роботу.

— Агенція Рейтер повідомляє: Большевицькі вояки обстрілювали японську моторівку на ріці Амур коло Гейго. Манджурська влада виготовила протест до совітського уряду.

— Авас повідомляє з Неаполю: Корабель „Ганге" доплив до Массава, маючи на своїм покладі 150 старшин, 2.000 вояків і военний матеріял.

— При організації гітлерівської молоді створили спеціяльні групи для фізично недорозвинених одиниць мужеського й жіночого пола. Ті відділи не будуть носити одностроїв, але на убранні крім числа й назви округи будуть носити букву „К" (каліка). Цей розпорядок мотивують тим, що хочуть зорганізувати 75.000 такої молоді, що всежтаки є, як повідомляє комунікат „расово вартісна".

— У Ваплір у стейті Кентукі наступив вибух газу в копальні. Більш як 10 гірників втратило життя.

Хто хоче помогти „Рідній Школі", нехай при всяких закупнах домагається „Провірних бльочків Рідної Школи".

ДЛЯ КРАСИ ТВОГО ТІЛА
нехай кожна Твоя купіль буде купелею краси... вживай мила Пальмолів! Вироблене з олїїв оливних овочів і пальм — вникає глибоко в пори; зберігає гладку шкіру.
Мило Пальмолів

Канонічна візитація Преосв. Будки

в теребовельському і зарваницькому деканаті.

Від 1. червня і за пів липня звізитував Преосв. Кир Никита з доручення Митрополита теребовельський й зарваницький деканат. Звізитував у теребовельському деканаті 15 парохіяльних та 11 дочерних, а в зарваницькому 11 парохіяльних і 4 дочерні церкви, разом 41 церков. Епископ приїзджав звичайно до парохіяльної церкви під вечір, відвідуючи по дорозі прилучені. Население витало його дуже величаво при тріюмфальних брамах. Витали перші жиди, всюди з торами, офіційні представники громад, війти і солтиси, опісля українські установи, братства церковні, молодь згуртована в КАУМ-і, врешті шкільні діти. Привітання українських установ були переважно дуже оригінальні. Селяни витали звичайно віршованою мовою, власного укладу.

Властива візитація починалася відданням ключів при брамі церков. Ключі віддавали пароxи. Богослуження починалися тоді на цвинтарі під церквою панахидою за померших парохіян, опісля був молебен, проповідь і благословення. Другого дня, в парохіяльній відбувалася катехизація дітей і проповідь до них, роздача дітям образків, опісля архиерейська Служба Божа. Підчас Сл. Божої виголошував епископ проповідь в імени Митрополита і на поручену ним тему: „Про спільну молитву вірних у церкві після Сл. Божої і вечірні та по приватних домах". Пояснював ціль таких молитов, а саме, щоб люди навчилися поправно молитися й щоб спільними молитвами випрошували більше ласк, нам так дуже потрібних. Опісля заторкував у проповідях всі місцеві болячки, з усіх царин життя парохії. По богослуженні вірні мали нагоду в кожному часі зложити епископові свої прохання і жалі.

Одушевлення народу було незвичайно велике. Всюди витали епископа й відпроваджували його кінні бандерії. Кінnотчики в народніх строях поводилися незвичайно поважно й дисципліновано. Адміністраційна влада дозволяла на бандерії, одначе обмежувала їх скількість до 25 коней. З прикрістю треба тут завважити, що в трьох місцевостях зарваницького деканату бандерії вечором не явились. Ці села були мабуть підбехтані т. зв. націоналістами. Другої днини, особливо після промови епископа до дітей, у якій він згадував про велику любов Ми-

Буджетова рівновага Франції врятована.

Інтервю з мін. Реніє

ПАРИЖ, 19. 7. ПАТ. В інтервю з представником „Енформосіон" мін. Реніє між ін. підкреслив, що оголошені вчора декрети дозваляють кожному працювати з переконанням щодо спокійної ситуації. Зауважив, що оздоровлення публичних фінансів повинно бути першим етапом господарського піднесення краю. Тому уряд хотів передовсім спричинити зріст трансакцій і виміни, бо тільки в той спосіб можна збільшити податкові впливи та злагіднити жертви, які треба було накинути краєві. На кінець міністр заявив, що тепер Франція може з почуттям повної певности глядіти у свою економічну й фінансову будучність.

ПАРИЖ, 19. 7. ПАТ. В деклараціях, зложених представникові агенції Аваса міністр фінансів Реніє спрецизував між ін., що уряд мусів рішитися обнизити платні урядовцям, бо цього домагався стан державних фінансів. Уряд не мав зрештою вибору між девалюацією і дефляцією, як це деякі твердили, бо навіть, колиб перевів девалюацію, потім мусів би все одно переводити ощадности. Але на тім втратили би всі, як рентієри, яких доходи змаліли би, так само робітники й урядовці, яким так скоро не збільшено би платень. В наслідку це довело би до зубожіння середніх кляс, які творять якраз справжній скелет Франції. Завдяки переведеним ощадностям можна того всього оминути.

УКРАЇНЦІ!
КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ПРЕСІ.

Звязок зі світом дає „ДІЛО" за 5 зол. місячно.

ВАСИЛЬ МАКОВСЬКИЙ. 14)

ҐМІНД.

ТАБОР УКРАЇНСЬКИХ ЗБІГЦІВ І ВИСЕЛЕНЦІВ У ЧАСІ СВІТОВОЇ ВІЙНИ 1914—1918.

Спогади зперед 20-ти літ.

Всі три перші священики, оо. Романюк як парох, Кушлик і Шуль як помічники, мали апробату апостольського вікарія о. Плятоніда Філяса. Заінтерпельований опісля послами, чому іменував. о. Романюка парохом без поради з ними, о. Філяс пояснив, що о. Романюка призначив на душпастирство в Ґмінді сам уряд, а цей факт, як і обставина, що о. Романюка звільнили з Талергофу разом з найпершою групою українських визволенців у листопаді 1914 року, не насували йому дотичної особи о. Романюка ніяких сумнівів. Годі! Апостольському вікарієві не могло бути відоме, що о. Романюка звільнили лишень припадково з першою партією українських визволенців за особливою інтервенцією і ґарантією його давнього шкільного товариша, тоді високого урядовця в міністерстві віроісповідань та освіти і що тому самому впливові завдячував о. Романюк своє назначення як душпастиря до ґміндівського табору. Та як не як, того довіря і ґарантії давнього шкільного товариша о. Романюк не завів ніякою неосудною вихваткою. Зрештою Посольський Клюб зразу церковними справами ґміндівського табору не цікавився.

Поминаючи особисті тертя, треба признати, що всі ті три священики працювали ревно, з щирою самопосвятою. Подумати: було накопичено в таборі поверх 25.000 виселенців, яких десяткували пошесні недуги, а їх обслуговувало всього трьох священиків, що навіть не мешкали в таборі, а в місті і до табору доходили, бо в таборі ще не було де мешкати, що за ту посвятну працю діставали від уряду винагороду по 80 корон на місяць, отже менше, ніж підрядна писарська сила. Тому всякому безпристрастно думаючому буде зрозуміла їх, не для особистої наживи, а Христові присвячена праця.

Посвячення церкви мало бути врочисте і відбутися в Зелені Свята. Барон Чапка бажав те посвячення повязати з іншими таборовими врочистостями, котрі з церковною не мали нічого спільного, тому апостольський вікарій у відручному письмі до барона Чапки висловив гадку, щоби з огляду на важкий воєнний час відступити від урочистого посвячення церкви і щоб посвячення відбулося без ніякого голосного шуму, лиш у приняві таборової управи в сам Великдень. Нарід заповнив не лиш саму церкву, але й увесь майдан навкруги неї. Першого дня співав заімпровізований наборзі хор; другого — ціла церква на „самоїлку". Це робило могутнє, хоч менш естетичне враження.

Вже тоді виявилося, що три священики не спроможні виконати з успіхом, гідним Божої справи, всіх обовязків свого звання в такому величезному таборі, коли ще до них після отворення таборової школи приєднався обовязок навчання релігії, який сам один вимагав окремої обслуги. Таборова управа вирішила спровадити до школи і до табору ще по одному священикові і Посольський Клюб був своєчасно про це повідомлений. Та заки надумався прислати сюди о. Василя Загаєвича, пароха Вовчуги коло Перемишля, о. Романюк його випередив і власними впливами виєднав призначення до табору оо. Мельничина і Твердохліба. Вони зїхалися з о. Загаєвичем у таборі водночас; одначе барон Чапка поставився до о. Загаєвича неприхильно, а то й образливо, так, що він відїхав і в таборі залишилися оо. Мельничин і Твердохліб.

Був це перший голоснійший, а немилий скрегіт, спричинений о. Романюком на власну руку. Бо барон Чапка по своїй питомій щирості не таївся, що робив заходи за тими двома священиками, а не за о. Загаєвичем, на виразне бажання о. Романюка, з котрого бажанням як урядовець міністерства віровизнань, у котрому товариш о. Романюка був високим урядовцем, він тоді більше рахувався, ніж з бажаннями Українського Посольського Клюбу. І хоч проти оо. Мельничина і Твердохліба ні з релігійного, ні з національного погляду не підношено ніяких поважних замітів, то вже самі ревеляції барона Чапки, що дискредитували їх як приятелів о. Романюка і покутна дорога, якою вони до табору дісталися, напруження не зменшували, а загострювали, тим

В найліпших найдешевші і свої рідні
це ПАПЕРЦІ І ТУТКИ
150 шт. за 30 гр. „КАЛИНА“
Фабрика в Тернополі. — Фабричний склад і Львів, ул. Бляхарська 11.
Можна дістати в кожній крамниці!

трополита до молоді, селяни не видержували в „абстиненції“, лише виставляли бандерії самочинно і відпроваджували єпископа. Були навіть випадки, де перепрошували його за попередню відсутність бандерії. Видно було, як їм було ніяково, що послухали якогось непокликаного „отамана“.

Як згадано, населення витало єпископа з одушевленням. Дуже величаве привітання було в Теребовлі. Тут усе місто було на ногах. Непроглядні маси народу взяли участь у процесіях, яких було дві, українська і польська. Преосвященого Никиту зустрінули священики цілого деканату зі своїм деканом, о. кан. Мохнацьким. Також дуже величаво відбулося свячення церкви в Дарахові. Церква сама дуже гарна, стилева, виставлена завдяки заходам о. сов. Барвоського, місцевого пароха. Теж величаве було свячення церкви в Кровінці і Струсові. Одно з найбільш характеристичних принять уладила Могильниця. В ньому взяли участь вірні зі сусідніх сіл Станиславівської Єпархії.

У зарваницькому деканаті відбулося свячення церкви в Золотниках, поставленої заходами о. дек. Сендецького. Однак, здається, найвеличавіший похід відбувся в Ішкові, парохії о. заст. декана Яремака. Тут виступили всі організації з прапорами, були прапори КАУМ, прапор УМХ, читальні, братств і т. д. Село Буркалів і його організації показали в особливий спосіб своє привязання для Митрополита. Село Бенева уладило єпископові окреме принята в читальні „Просвіти“ з привітальними промовами і хорами. В Теребовлі відбулося перше св. Причастя дітей, а другої днини академія в честь Христа Царя. Грали „Неофітів“ Т. Шевченка. Вистава була дуже гарна і дбайливо підготована. Виконавці, молодь і діти, фотографувалися спільно з єпископом. Взагалі наше село виказало підчас візитації дуже високу культуру і привязання до своєї Церкви і церковної єрархії.

На окрему згадку заслуговує відношення влади і польського населення до візитуючого українського єпископа. Воно було назагал коректне і видержане в формі. Преосвящений Никита відвідав теж кільканацять костелів, які находяться в обох деканатах. Церемонія відвідин полягала на тому, що після привитання парохом Преосвящений мав до зібраних у костелі проповідь на тему Католицької Акції, при чому проповідь виголошував частиною по польськи й частиною по українськи. Опісля благословив людей і виходив з костела. При тріюмфальних брамах витала єпископа місцева влада, а при вїзді до повіту староста. Польське населення уладжувало теж іноді окремі тріюмфальні брами. Деякі двори звільнювали зі занять українську прислугу, щоби дати їй змогу явитись у церкві. Поза одним випадком у Беневій, де не пошанували процесії якоїсь деякі місцеві, ворожі Церкві чинники, що зрештою єпископ відповідно напятнував у проповіді, загальне вражіння з поведення широких кол польського населення безумовно корисне.

Візитація викликала серед українського населення незвичайний підем духа, а в наших сусідів пошану для нашого обряду та подив для організаційного змислу і висококультурного поведення нашого народу.

Преосвящений Никита віддав і зложив цілу низку конвенціональних візит. При кінці візитації одного і другого деканату відбулися спільні соборчики (в Кобиловолоках і Зарваниці). Хоч погода не була дуже прихильна і нераз були дощі й бурі, то ніразу це не перешкодило ніякій відправі.

Єпископ Будка дуже вдоволений з ходу візитації, яка відбулася з великою користю для нашої Церкви і народу. Справді: канонічна візитація — це могутній засіб Католицької Церкви в ділі поглиблення впливу релігії і моралі серед найширших мас. Треба побажати, щоб такі візитації відбувалися якнайчастіше, особливо в місцевостях релігійно і національно загрожених.

Проти зловживання церковного авторитету.

Розпорядок прем. Ґерінґа.

БЕРЛІН, 19. 7. ПАТ. Німецьке Інформаційне Бюро повідомляє: Пруський премієр Ґерінґ оголосив вчора розпорядок, що заповідає репресії проти „неґативного становища деяких кол католицького духовенства супроти національного соціялізму й нац.-соціялістичних інституцій“.

Прем. Ґерінґ припоручив органам державної влади, щоби примінювали всі правні засоби, які є в їх силі, проти тих членів католицького духовенства, які зловживають авторитетом свого духовного становища для політичних цілей.

Католицькій і евангелицькій церкві в Німеччині залишають повну віроісповідну свободу та свободу релігійної пропаґанди, але одиноким політичним світоглядом, який толерують у Німеччині, є тільки нац.-соціялістичний світогляд.

ВІДУКИ У ПРЕСІ.

БЕРЛІН. 19. 7. ПАТ. Розпорядок премієра Ґерінґа проти політичної діяльности католицького духовенства викликав незвичайне схвилювання в цілій німецькій опінії. Низка щоденників видала учора вполудне надзвичайні додатки, а пополуднева преса заміщує декларацію Ґерінґа на передових місцях та надає їй видні наголовки. Щоденники підкреслюють, що ці розпорядки є останньою пересторогою перед зловживанням становища духовенства для політичних цілей.

У католицьких колах Берліна декларація прем. Ґерінґа, очевидно, викликала зрозуміле збентеження. Здогадуються, що міродайні церковні кола в тій чи іншій формі відповідять на той розпорядок.

БЕРЛІН, 19. 7. ПАТ. В німецькім Вістнику Законів оголосили вчора такий розпорядок: Державному міністрові судівництва Керлеві доручається полагоджувати церковні справи, які досі розглядало міністерство внутрішніх справ та міністерство освіти. Виконавчі розпорядки видадуть у порозумінні з міністрами відповідних ресортів Прусії і Німеччини.

Закон, оголошений безпосередньо після деклярації прем. Ґерінґа, має особливе значіння і доказує, яку пильну увагу присвячує німецький уряд церковним питанням.

Міністр Керль належить до ґрупи найдавніших членів нац.-соціялістичної партії.

З орґанізаційного руху.

Повітовий зїзд УНДО в Бібрці.

Дня 11-го липня ц. р. відбувся в Бібрці Повітовий Народній Зїзд УНДО при участи 87 представників, що заступали 34 громади судової округи Бібрка. Нараду відкрив голова **о. Бобовник**, покликуючи до президії **о. Качоровського** й Івана **Пахолка**, господаря із Старого Села та на секретаря **І. Шкварка** із Звенигороду. Звіт з діяльности П. Н. К. УНДО в Бібрці за роки 1934 і 1935 зложив **д-р Іван Венґльовський**, адвокат у Бібрці.

Політичний реферат виголосив посол **Степан Кузик**, що представив політичне положення українського народу в злуці зі світовими подіями і зясував жахливе положення на Совітській Україні під крівавим терором московських наїздників. Обговорюючи положення українського народу в Польщі, пояснив виборчу ординацію до сойму й сенату. Далі представив діяльність усіх національних політичних партій у Галичині, доказуючи, що одиноке УНДО обєднує всі верстви нації, заступає інтереси всіх кругів нації і несе відповідальність за всі свої вчинки.

Організаційний реферат виголосив вичерпуюче **д-р Троян**, адвокат у Ходорові. Про значіння преси говорив **д-р Венґльовський** та пропагував масово поширити орган УНДО „Свободу“ і ідеольоґічний орган „Шлях Нації“.

В дискусії забирали голос: о. Ґайовський, Іван Паук та інші. Відтак вибрано новий П. Н. К. УНДО, у склад якого увійшли: о. Бобовник, голова, Іван Пахолок, заст. голови, о. Ґайовський, скарбник, д-р Венґльовський Іван, секретар, о. Роздольський, о. Мащак, Іван Мацьків, Іван Паливода с. Пилипа, члени.

Ухвалено такі резолюції: Повітовий Народній Зїзд УНДО в Бібрці: 1. Висловлює своє повне довіря та щире признання Центральному Проводові Партії й Українській Парляментарній Репрезентації за їх працю й боротьбу в обороні прав народу та заявляє свою повну солідарність з його політичними потягненнями і готовість піддержати ті змагання організованою працею. 2. Складає признання редакції „Свободи“ за вчасне й уміле розяснювання всіх національних і політичних справ, зокрема справ, получених з виборчою акцією. 3. Приймає до відома комунікат Центр. Комітету УНДО в справі участи у виборах. 4. Висказує подяку послові своєї округи, п. Степанові Кузикові, за його працю. 5. Взиває все свідоме громадянство повіту до організації на політичному полі під проводом і на платформі УНДО.

більше, що барон Чапка показався в своєму упередженні до о. Загаєвича завзятим. Одначе цим разом Посольський Клюб не уступив і о. Загаєвич прийшов назад до табору; що правда, до обслуги школи як катехит, а не до церкви. Була це уступка для барона, котрий у цій справі за далеко загнався.

Такі арбітральні виступи о. Романюка, що й без того не мав великої симпатії серед українського загалу, дратували непотрібно уми і ще більш наставлювали опінію проти нього, хочаб у тих його виступах не було ніякої злої волі.

Прийшло церковне свято Св. Евхаристії, яке припадало в четвер 3. червня. В нашому обряді його ,як відомо, переносять на чергову неділю і трудно ще й нині зрозуміти, якими мотивами кермувався о. Романюк, що самовладно запорядив ,що в таборі буде це свято урочисто обходжене не в неділю 6. червня, а в сам четвер. 3. червня. В інших умовинах і настроях ледви чи хто на те чисто церковне зарядження звернув би таку пильну увагу, як тоді. Люди, що зрідка або й ніколи на богослуження не заглядали, стали нараз непересднаними ритуалістами і розвели шалену аґітацію проти того зарядження. Справа заогнилася, коли й о. Романюк станув козирем і не хотів поступитись. Її поставлено руба і загрожено, що в четвер буде церква пустіська, а люди не зважаючи на процесію, будуть прати, вивозити гній, сміття і т. д. Щойно на таку погрозу Евхаристійне Свято відбулося правильно, себто в неділю, і відбулося вельми величаво. Та чи треба було доводити аж до такого загострення, яке очевидно не причинилося до скріплення в народі релігійних настроїв, ані до пошани для авторитету священиків? Де як де, а в ділянці релігійній один нетакт священика більше може принести шкоди, ніж ворожа аґітація.

Такі епізоди висвітлюють достаточно стан та умовини, які доводили до ураз і терть не тільки з вірними, але й між самими священиками, до котрих згодом прибули ще оо. Дуб, Мацюрак, Чарнецький і Сірецький.

Поминаючи розбіжність національно-політичних поглядів, були ще й інші, особисті тертя в священичому гуртку. Їх можна би частинно приписати розбіжності вдач і темпераментів, а частинно тому неподатливому духові самостійницької незалежности, яким до війни був пересичений загал наших священиків. Ніхто інший у нас, тільки священик на парохії почував себе незвичайно свобідним і незалежним у своєму думанні і діланні. Тому, коли в таборі треба було тією незалежністю ділитися, а то й коритися іншій волі, зокрема при розподілі праці й управнень, — вони робили це нерадо і на тому полі не обходилось без особистих між ними колотнеч, а то й інвектив; хоч, щоправда, не всі ті справи діставались до відома ширшого загалу. Затушовували їх між собою.

(Далі буде.)

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

Виконавчі розпорядки до виборчої ординації до сойму і сенату.

Три виконавчі розпорядки. Крім закону про виборчу ординацію до сойму і закону про виборчу ординацію до сенату видав міністр внутрішніх справ три виконавчі розпорядки до виборчих ординацій. Сюди належать: 1) розпорядок міністра внутрішніх справ з дня 11. липня 1935. (В. З. ч. 48. поз. 324) про регулямін виборів делеґатів до окружних зборів; 2) розпорядок міністра внутрішніх справ з дня 11. липня 1935 (В. З. ч. 48. поз. 325) про списки виборців до сойму; 3) розпорядок міністра внутрішніх справ з дня 11. липня 1935 (В. З. ч. 48. поз. 326) про списки виборців до сенату.

Перші два розпорядки доповнюють постанови виборчої ординації до сойму, останній відноситься до виборчої ординації до сенату. Обговоримо найважніші постанови цих розпорядків.

Регулямін вибору делеґатів до окружних зборів. Вибори послів є посередні в тому розумінні, що листу кандидатів на послів устійнюють не виборці, а окружні збори. Виборча ординація до сойму постановляє про склад окружних зборів або іншими словами, які організації і в якому числі висилають делеґатів до окружних зборів. Виконавчий розпорядок постановляє, як відбуваються вибори делеґатів до окружних зборів.

РОЗДІЛ I.

Розписання виборів делеґатів. 1. §. 1) Вибори делеґатів до окружних зборів розписує воєвода, на просторі якого мають відбутися окружні збори; 2) Воєвода має розписати вибори делеґатів до окружних зборів до 5-ти днів по розписанні виборів до сойму. В розписанні слід: а) означити органи, які мають вибирати делеґатів до окружних зборів та речинець зборів кожного з тих органів; б) подати число делеґатів, яке припадає на кожний орган. 3) Речинець зборів для вибору делеґатів органу, що простягає діяльність на просторі більше як одного воєвідства, означує властивий воєвода, порозумівшись наперед з воєводою, на просторі якого находиться управа цього органу. 4) Речинці зборів належить так означити, щоби вибори делеґатів до окружних зборів покінчено не пізніше як 20-го дня по розписання виборів до сойму.

Як обчислюється кількість делеґатів, що їх мають вибрати? §. 2. 1) Число мешканців адміністраційного простору подає останній загальний перепис населення. 2) Границі адміністраційного простору очеркує правний стан, який істнує в дні розписання виборів до сойму. 3) До числа мешканців повіту не вчисляється мешканців міст, виділених з повітових самоуправних союзів.

§. 3. Число виборів до Промислово-Торговельної чи Ремісничої Палати подає список виборців з останніх виборів до палати.

§. 4. До волостей, утворених з промислових осад, належать волости замешкалі в більшости промисловими робітниками.

РОЗДІЛ II.

Органи покликані до вибору делеґатів. 1) Повітові, волосні і міські ради. §. 5. Органи, які вибирають делеґатів територіяльної самоуправи є всі повітові, волосні і міські ради на просторі виборчої округи.

2) Рада Хліборобської Палати і пленарні збори Промислово-Торговельних і Ремісничих Палат. §. 6. 1) Органами господарчої самоуправи покликаними вибирати делеґатів до окружних зборів є: а) в Хліборобській Палаті — рада; б) в Промислово-Торговельній і Ремісничій Палаті — пленарні збори; 2) Властивою є та палата на просторі якої находиться виборча округа. Одначе якщо на просторі виборчої округи діє більше як одна палата, тоді кожна з них вибирає делеґатів в числі, що відповідає кількости її виборців, замешкалих на просторі даної округи.

3) Збори представників управ професійних організацій. §. 7. 1) Органом, покликаним до вибору делеґатів професійних організацій є збори представників управ підставових організаційних її одиниць, діючих на просторі виборчої округи: організаційна одиниця, яка начислює більше як 100 членів, висилає двох представників, менша — 1-го представника до зборів представників управ. 2) Збори представників управ професійних організацій збираються в осідку виборчої округи; головує предсідник управи найбільшої що до числа членів організаційної одиниці. 3) В місті, поділенім на виборчі округи, органом покликаним до вибору делеґатів професійної організації є управа найвижчого організаційного щабля (ступня), що має осідок в місті. 4) До професійних організацій належать: професійні союзи і товариства або їх союзи, які діють в економічному і культурному інтересі фізичних або умових працівників, а до яких відносяться постанови законів про професійні союзи або товариства.

4) Управи технічних організацій. §. 8. 1) Органом, покликаним до вибору делеґатів технічних організацій є: а) У виборчій окрузі, утвореній з одного повіту — повітова управа, там, де її нема — управа безпосередньо вищого щабля; **б)** У виборчій окрузі, утвореній з більше як з одного повіту — управа безпосередньо вищого від повітового щабля; в) в місті, поділеному на виборчі округи — управа найвищого щабля, що має

Всі навчаймося своєї літературної мови!

Хто хоче навчитись доброї української літературної мови,
ТОЙ МУСИТЬ ПЕРЕДПЛАТИТИ НА 1935 РІК

Науково-популярний місячник „РІДНА МОВА"

присвячений всебічному вивченню УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ. — Головний Редактор і Видавець проф. д-р ІВАН ОГІЄНКО. — ПЕРЕДПЛАТА: 6 зл. річно, 3 зл. піврічно, 1.60 чвертьрічно. За границею: в Европі 9 зл., поза Европою 2 амер. доляри. Зразкове число 50 сот. Конто чекове П. К. О. число 27110. — Адреса Редакції й Адміністрації: **Warszawa IV., ul. Stalowa 25 m. 10.**

ДЛЯ ОДНОГО НАРОДУ — ОДНА ЛІТЕРАТУРНА МОВА!

МИХАЙЛО ОСТРОВЕРХА

На Монте Каво.

Петро і я рішилися вибратись в підримські Апеніни ва верх Монте Каво. Він узяв із собою мовчаливу та супокійну душу, касету з колірами, пензлі, доски і свої хлопячі очі. А я забрав із собою лише звичайну людську цікавість і трохи плаксиву душу. Як додаток — узяв я й олівець, але зате папір — уже забув (українець зроду і вдачі!).

І гайда з Риму. Поміж давні водопроводи, повз асфальтовий шлях несеться наш поїзд і лоскіт коліс об рейки стелиться по римській Кампанії, що стернями пражиться у сонці. А потім угору-угору, поміж зелено-синяві поля виноградників, поміж руїни староримських замків, крутим шляхом, біля італійського манастиря ОО. Василіян у Ґроттаферрата, повз Фраскаті — хто не чув про те вино, що має назву від цього села?! — ще вгору тінистою дорогою — і ми під селом Рокка ді Папа.

Ми висіли. Тут володіли лиш три головні тони: до біса сонце, пяної синяви неба і зелені. Надто яскравий кольорит. А перед нами, високо вгорі, розіслалося по ледачому у спеці село, як черепаха, що під верхом Каво зупинилася на шляху на стрімкому схилі гори наче хотілаб сказати: хай лиш спека пройде — я долізу!

За кілька хвилин фунікоЛяркою ми були в селі Рокка ді Папа. Тут, найперше, стоять селяни з ослами і винаймають їх, щоб дістатися на верх Каво. Ми пішли пішечком. Село відразу раптово і різко підноситься угору. Хати — як усюди в Італії — усе з камінння, здобільша поверхові. Одна по-одній, наче одна другу підбичовує лізуть схилом угору. Усі вулички, виложені камінням, круто, безладно пнуться вгору. Де-де, підносяться східцями широкими. Посередині села церква, а біля неї усі крамниці, шинки, аптика, школа, день і ніч приграє веселої та дзвінкої фонтана. Важкою ходою повз нас проходять селяни; швидшою ходою йдуть селянки — то з торгом у руках, то ширококрисим мідяним великим збанком на голові несуть воду. Галайстрою гонять діти — брудні, напівнагі, як фавненята. Ми поволі, сопучи важко і піючи, вийшли за село. Тут нас обскочила дітвора, яка в тутешнім діялекті просила:

— Ун сордо! Сіньоре, ун сордо! Я ще сьогодні не їв.

— Нема сольдів, геть до біса! — відганяємось.

Надійшли старші ґазди й хлопчиська довтікали, як докучливі мухи.

Заглянули ми ще в одну вуличку, в отой сільський портик, на романтичний ґанок, із каменя, ще в стрімкішу вуличку, яка вглибині була замаєна соняшною зеленню, подивилися на сміття по тих вуличках і пішли дальше вгору. Петро не хотів тут відчиняти касети.

— Чоловіче, — каже — тут у селі ці малі сновиди не далиб мені спокою!

Перед нами ліс. Вузька доріжка, причаївшись, нишком вкрадається у прохолодь лісу. В лісі безліч пташні, свище шпак, защебече соловей, в зелених яругах кує зозуля. На доріжці граються у піжмурки сонце й тіні. Вся доріжка сповита в зеленаву прохолоду. І ми оба ідемо нею, радіючи прохолодою. Ще шмат дорги і ми зупиняємось під високим дубом на краю доріжки: ізмараґдом густим тремтить озеро Альбано, на ліво, лиш через лісок, зеленаво темним плесом мовчить озеро Немі, а за ними, ген у далях синява виноградників і лани кампанії.

Тут ми й розташувалися. Петро, надивившись, наслухавшись, надихавшись цим видом, відчиним касету.

•

Ледви ми вийшли на верх, як назустріч нам прудкокрилий вітер надбіг, попри нас шугнув і всією силою простору погнався в широкі долини, лиш верхи весняно-зелених дерев шевельнулись. Та вітер дальше жене аж на плесо озера Альбано й там дужими грудьми важко вдаряє, й брижами розстається. Озеро під його збиточним доторком смужками потягається, то ізмараґдом, то сафіром міняється, то кидається сотнями білих стрибунців.

У кожний той білий стрибунчик озера хапається сонце. І тоді той ізмараґд і сапфір займаються ще більшим багацтвом колірів.

Це так озеро Альбано.

Озеро Немі, ліворуч нас, зелено темним коліром глухо міркує, мов важко сумує. Ні сонце, ні вітер, ні блакить, ні зелень берегів невеселі розяснити його понурости. Мов заздрісно, що он там за невисокою лісом покритою горою, ясніє озеро Альбано.

Лісом покриті стрімкі береги обох озерів. Ними йдуть стежки й доріжки, як струмочки. А за ними — безкрая римська Кампанія. Яка вона? Он, там, у тіні дерева, що безупинно вітром шумить, сидить Петро. Награвшись озером, стягає коліри тієї Кампанії на палітру, а з неї на доску.

— Золото ланів, синява, легка аж райдужна зелень винниць де-де староримська опущена вежа сіріє, де-де вілля рожевіє, село, в сонці сіріє а в далях: далечінь і небо!

— От! тут роботи! — наче повторяє Петро, і легкими доторками витрає пензлем ці найбагатші тут симфонії природи.

Над лісами, над плесами одного то другого озера круто літає шуліка, ліниво цвірінькає пташка, десь у лісі реве осел. —

Ми перейшли на другий бік Монте Каво і посідали на схилі гори між кущами. Один від одного одалік. Петро малює, а я, вигідно розлігшись, насичую душу тією долиною, тими горбами, тим ліском, що їжаком скорчився серед піль; а за ліском — насичуюся тим щовбом, на якому скулячилося село Сант Анджельо, тими горами, що вються повз Тіволі. Оба мовчимо як рабіни. І слухаємо — і сонця, і жучка, і вітру, і себе. І колиб так не безупинний, настирливий шум бурхливого вітру Апенін, — то ми чулиб шум далеких піль з долини, — плавкий, спокійний, що поватом іде в безкраї як душа землі, як пісня піль...

с. Рокка ді Папа, в липні 1935.

осідок у місті. 2) До технічних організацій належать організації, до яких відносяться постанови закону про товариства або їх союзи, які обєднують інжинірів або техників з вищою або середньою ліцеальною освітою, які працюють у промислі, комунікації, мірництві або в інституціях публичної ужиточности.

5) **Управа жіночих організацій.** §. 9. 1) Органом, покликаним до вибору делегаток жіночої організації є: а) У виборчій окрузі, утвореній з одного повіту — повітова управа, а там, де її нема — управа безпосередньо вищого щабля; б) У виборчій окрузі, утвореній з більше як одного повіту — управа безпосередньо вищого від повітового щабля; в) У місті, поділеному на виборчі округи — управа найвищого щабля, що має осідок у місті. — 2) До жіночих організацій належать суспільні організації, обняті постановами закону про товариства, що гуртують виключно жінок.

Поділ числа делегатів між професійні, жіночі і технічні організації. §. 10. 1) Поділ числа делегатів між професійні, жіночі і технічні організації відбувається так: число членів поодиноких організацій ділиться через 1, 2, 3 і т. д., доки з одержаних квот дасться усталити стільки найбільших по черзі чисел, скільки є до поділу делегатів; кожній організації приділюється стільки делегатів, скільки припадає на неї квот споміж устійненого в повищий спосіб ряду чисел. 2) Число членів професійної, жіночої ,або технічної організації означує список членів, що мешкають на просторі виборчої округи, ведений згідно з постановами закону про товариства.

6) **Ради Лікарської, Адвокатської і Нотаріяльної Палати.** §. 11. 1) Органами, покликаними до вибору делегатів професійної самоуправи є ради Лікарської, Адвокатської і Нотаріяльної. Палати. 2) Властивою є палата, на якої просторі находиться виборча округа. 3) Одначе якщо на просторі виборчої округи діє більше як одна палата, поділ делегатів переводиться в слідуючий спосіб: а) в лікарських палатах — двох делегатів припадає палаті, що має найбільшу кількість виборців, замешкалих на просторі даної виборчої округи, один мандат — палаті, яка слідує по черзі щодо кількости виборців; б) в адвокатських палатах — кожній палаті припадає по одному делегатові; в) в нотаріяльних палатах — делегат припадає палаті, що має найбільше число виборців, замешкалих на просторі виборчої округи.

4) Лікарські Палати, що на просторі виборчої округи мають менше як 1/4 та адвокатські палати, що мають менше як 1/3 загалу виборців, не входять в рахубу при поділі.

7) **Сенати високих шкіл.** §. 12. 1) Органами, покликаними до вибору делегатів високих шкіл є сенати тих шкіл, де немає сенатів — загальний збір професорів. 2) Властивою є школа, якої власти мають осідок у виборчій окрузі.

8) **Загальні постанови.** §. 13. Кожний орган є управнений до вибору делегатів лише з одного титулу, після переважаючого в ньому характеру.

§. 14. Коли в дні розписання виборів делегатів до окружних зборів орган, покликаний до вибору делегатів є розвязаний, вибір делегатів переведе орган безпосередньо вищого ступня, коли це є не-можливе — орган, що є на місці розвязаного. (Далі буде).

Володимир Целевич.

Українці Буковини -- Митрополитові Андреєві.

З ініціятиви Товариства „Мироносиці" відбулася дня 14. ц. м. в українській греко-католицькій церкві в Чернівцях соборна Служба Божа за здоровля і многоліття Митрополита Кир Андрея з приводу 70-ліття його уродин і 35-ліття вступу на митрополичий престіл. Службу Божу відправили дуже торжественно о. генвікарій М. Сімович, о. парох Я. Злепко, о. проф. Луцький, о. Манів та о. Слєбий. Співав дуже гарно студентський хор козацтва „Чорноморе".

На Службі Божій було дуже багато українського греко-катол. і православного громадянства, м. ін. також письменниця Ольга Кобилянська.

Предсідники окружних виборчих комісій.

На основі ст. 14 і 18 виборчої ординації до сойму ґенеральний виборчий комісар призначив предсідників і заступників 104 окружних виборчих комісій.

Предсідником —виб. округи ч. 36 з осідком у м. Холмі, до якої входять повіти: холмський, красноставський і грубешівський призначений окружний судця Зигмунт Зайончковський, його заступником городський судця Станислав Ґенц.

Предсідником — виборчої округи ч. 53 з осідком у м. Бересті н. Бугом, до якої входять повіти: берестейський і пружанський — призначений заступник президента окружного суду Валеріян Левицький, його заступник окружний суддя Антоні Войскевич.

Предсідником — виборчої округи ч. 54 з осідком у Кобрині, до якої входять повіти: кобринський, дрогицький, косівський і коширський — призначений городський суддя Станислав Пясковський, його заступником городський суддя ЯнНоневич.

Предсідником — виборчої округи ч. 55 з осідком у Пінську, до якої входять повіти: пінський, лунинецький і столинський — призначений Феліціян Длужневський, його заступником слідчий суддя Віктор Кучинський.

Предсідником — виборчої округи ч. 56 з осідком у Луцьку, до якої входять повіти: луцький і горохівський — призначений окружний суддя Станислав Дзевульський, його заступником окружний суддя Ян Олександер Красіцький.

Предсідником — виборчої округи ч. 57 з осідком у Ковлі, до якої входять повіти: ковельський, любомельський і володимирський — призначений городський суддя Ришард Ґроховський, його заступником городський суддя Казимир Кусьмерчик.

Предсідником — виборчої округи ч. 58 з осідком у Сарнах, до якої входять повіти: сарненський і костопільський — призначений окружний суддя Володислав Вілянович, його заступником городський суддя Вацлав Вільчковський.

Предсідником — виборчої округи ч. 59 з осідком у Рівнім, до якої входять повіти: рівенський і здолбунівський — призначений окружний суддя Станислав Туровський, його заступником городський суддя Ян Якубяк.

Предсідником — виборчої округи ч. 60 з осідком у Кремянці, до якої входять повіти: кремянецький і дубенський — призначений слідчий суддя Войтіх Пасинкевич, його заступником городський суддя Тадей Стевіх.

Предсідником — виборчої округи ч. 61 з осідком у Тернополі, до якої входять повіти: тернопільський, збаражський і скалатський — призначений заступник президента окружного суду Леонард Вендриховський, його заступником окружний суддя Ігнат Чирський.

Предсідником — виборчої округи ч. 62 з осідком у Золочеві, до якої входять повіти: золочівський, камінецький і брідський — призначений окружний суддя Олександер Березовський, його заступником городський суддя Володислав Ґарліцький.

Предсідником — виборчої округи ч. 63 з осідком у Бережанах, до якої входять повіти: бережанський, перемишлянський і зборівський — призначений окружний суддя Казимир Цибульський, його заступником городський суддя Болеслав Вискочиль.

Предсідником — виборчої округи ч. 64 з осідком у Бучачі, до якої входять повіти: бучацький, теребовельський, підгаєцький — призначений заступник президента окружного суду Роберт Тертіль, його заступником городський суддя Роберт Нідерле.

Предсідником — виборчої округи ч. 65 з осідком у Чорткові, до якої входять повіти: чортківський, копичинецький, борщівський і заліщицький — призначений заступник президента окружного суду Станислав Кучкевич, його заступником окружний суддя Маріян Стошек.

Предсідником — виборчої округи ч. 66 з осідком у Станиславові, до якої входять повіти: станиславівський, товмацький і надвірнянський — призначений окружний суддя Володислав Кадов, його заступником окружний суддя Стефан Стшембош.

Предсідником виборчої округи ч. 67 в осідком в Коломиї, до якої входять повіти: коломийський, городенський, снятинський і косівський — призначений окружний суддя Ярослав Пясецький, його заступником окружний суддя Володислав Шулер.

Предсідником — виборчої округи ч. 68 з осідком у Калуші, до якої входять повіти: калуський, рогатинський і долинський — призначений окружний суддя Ян Малиновський, його заступником Казимир Любачевський.

Предсідником — виборчої округи ч. 69 з осідком у Стрию, до якої входять повіти: стрийський, жидачівський і бобрецький — призначений президент окружного суду Евген Вікера, його заступником окружний суддя Йосиф Рибіцький.

Предсідником — виборчої округи ч. 70, з осідком Львів, до якої входить Львів-місто з округами комісаріятів поліції II, III, V, VIII, IX — призначений окружний суддя Людвик Двожак його заступником окружний суддя Віктор Бочар

Предсідником — виборчої округи ч. 71, до якої входить Львів-місто з округами комісаріятів поліції I, IV, VI, VII і X — призначений заступник президента окружного суду Тадей Децовський, його заступником окружний суддя Володислав Мазуркевич.

Предсідником — виборчої округи ч. 72 з осідком у Львові, до якої входять повіти: львівський, городецький і мостиський — призначений окружний суддя Зигмунт Бітнер, його заступником окружний суддя Йосиф Майковський.

Предсідником — виборчої округи ч. 73 з осідком у Сокалі, до якої входять повіти: сокальський, жовківський, равський і любачівський — призначений городськи суддя Станислав Городиський, його заступником окружний суддя Северин Ґруда. 2

Предсідником — виборчої округи ч. 74 з осідком у Перемишлі, до якої входять повіти: перемиський, ярославський та яворівський — призначений окружний суддя Станислав Матия, його заступником Яків Цецерський.

Предсідником — виборчої округи ч. 75 з осідком у Дрогобичі, до якої входять повіти: дрогобицький і рудецький — призначений городський суддя Ян Зелінський, його заступником городський суддя Франц Качоровський.

Предсідником — виборчої округи ч. 76 з осідком у Самборі, до якої входять повіти: самбірський, добромильський і турчанський — призначений заступник президента окружного суду Вондраш, його заступником окружний суддя Йосиф Купровський.

Предсідником — виборчої округи ч. 77 з осідком у Сяноці, до якої входять повіти: сяніць-

ВИСОКА ШКОЛА ПОЗАОЧНИХ СТУДІЙ.
Український
Технічно-Господарський Інститут
продовжує вписи на:
I. Високошкільний Економічно-Кооперативний відділ, по закінченню якого видають диплом з титулом економіста,
II. Курси українознавства — з широкою програмою,
III. Фахові курси — бухгальтерії, чужих мов (англійської, німецької і французької), пасічництва, садівництва, перероблення садовини і городовини, оброблення шкіри, миловарства, радіотехніки, фотографії. По закінченню курсів видається свідоцтво. — Передбачують відкриття й інших курсів.
Навчання кореспонденційною методою.
Проспекти і програми — безплатно. На ширшу відповідь прикладати міжнародню поштову марку.
ПОШТОВА АДРЕСА:
Ukrajinsky Technicko-Hospodarsky Institut Podebrady, Tchecoslovaquie — або Т-во „Сільський Господар", Львів, Ринок ч. 10/II. п. 1047

Приємна та цікава лектура
це збірка оповідань
ВАСИЛЯ СОФРОНОВА
ЛИПНЕВА ОТРУТА
Ціна: 1·40 зол., з пересилкою 1·70 зол.
Замовляти в Адміністрації „Діла" Ринок 10.

кий, ліський і коросниський — призначений окружний судя Тадей Тренлота, його заступником городський судя Казимир Захаріясевич.

Предсідником — виборчої округи ч. 78 з осідком у Ряшеві, до якої входять повіти: ряшівський, березівський і кольбушівський, — призначений президент окружного суду Евген Ставопський, його заступником окружний судя Ян Ясінський.

Предсідником — виборчої округи ч. 85 з осідком в Яслі, до якої входять повіти: ясельський, горлицький і ропчицький — призначений слідчий судя Олександер Кнебель, його заступником окружний судя Франц Корчинський.

Заборона кандидувати священикам до законодатних установ.

Львівські Архиепархіяльні Відомости ч. VII. з дня 15. липня 1935. поміщують слідуючу пригадку-розпорядження ч. 69. Орд. „У справі вибору до законодатних установ — заборона духовенству кандидувати:

Пригадується Всеч. Духовенству що по церковному праву священикам не вільно кандидувати на послів до законодатних установ без попереднього дозволу Ординаріяту. В Архиепархії дальше обовязує заборона з дня 1-шого липня 1914 р. (АЄВ 1914, ч. VI. стор. 45 ч. 5690) і постанова Єпископату Галицької Церковної Провінції з жовтня 1930 р., яка забороняє комунебудь із священиків кандидувати до сойму чи сенату.

Священики, що знехтували би цю заборону, будуть притягнені до канонічної відповідальности за непослух.

Димісія грецького уряду.

АТЕНИ, 19. 7. ПАТ. ПАТ. Криза в грецькім кабінеті вирину́ла внаслідок непорозумінь у справі державного устрою Греції. Ген. Кондиліс і мін. Теотокіс перші зголосили свою димісію, тоді прем. Цалдаріс склав през. Заімісові димісію цілого кабінету. През. Заіміс димісію приняв і доручив Цалдарісові створити новий уряд.

Кружляють поголоски, що ген. Кондиліс не ввійде до нового уряду, зате міністер закордонних справ Максімос залишиться у кабінеті.

АТЕНИ, 19. 7. ПАТ. Прем. Цалдаріс заявив журналістам, що створить новий уряд згідно зі своєю концепцією, який буде мати піддержку народу, не вулиці, бож сам відповідає за публичні справи.

З приводу кабінетної кризи прем. Цалдаріс відкликав свій виїзд на відпочинок до Німеччини.

Надзвичайна сесія Ліги Націй.

ЛЬОНДОН. 19. 7. ПАТ. Райтер повідомляє: Надзвичайну сесію Ліги Націй скличуть на 29. липня ц. р. Британські кола сподіються, що Італія згодиться на всебічну дискусію у справі італійсько-абісинського конфлікту

—o—

Сміх то здоровля,
приймаючи ту рецепту — підемо сьогодні всі
на „Авантуру в раю”
до Театру Ріжнородностей

ВІДГУКИ ДНЯ.

Перша любов.

Мій приятель залюбився. Річ не нова, бо вже наш прародич її досвідчив, але в мого приятеля це сталося вперше від часу його уродин, які так щасливо перебув тому сорок літ.

Нераз говорив я йому про прекрасні, незабутні почування, коли людина залюбиться, переконував, що незакоханий чоловік — це все одно, що кусень дерева — все надармо.

— Не маю до того замилування! — відповідав розкладаючи руками.

— Може ти...

— Ні, брате, мені дівчата подобаються, навіть дуже, але до кохання ще далеко. Може так само як від кохання до подружя.

І я махнув на нього рукою. Коли якась знайома зверталася до мене напів жартом: „От, видалиб ви мене заму́ж" — я в своїх міркуваннях про майбутню жертву, не брав ніколи його під увагу. Закаменілий старий парубок, дарма що нічого собі і на добрій посаді.

Аж ось, у поганий, слітний початок липня, сталося чудо.

Саме в тому часі погасла моя остання зірка і я лишився сам, мало того: блукав сам по парках і тим подібних Перзенківках, згадуючи минуле і не маючи виглядів на майбутнє.

Підчас одної такої самітної прогульки я натknувся на якусь чорну масу, що бовваніла в кутку парку на лавці. Приглядаюся і бачу величезний парасоль, а зпід нього вистає четверо ніг і виходить солодкий голос:

— Кохана моя маленька дівчино! Я направду тебе дуже люблю. Але щож — ріжниця віку... Навіть не мрію, щоб ти пішла за мене?

— Так як стою! — відповів резолютний голосок.

— Ох, який я щасливий! — скрикнув барітон і парасоль захитався.

Голос зовсім мого знайомого!?.. Чи це можливе?!... На дворі росив дрібний докучливий дощ, невжеж той відомий вигідник начхав би на свій евентуальний катар, а надівсе: на свої дотеперішні еротичні засади?!

Мокрий пісок глушив мої кроки, я підступив ближче, сховався за дерево і підслухував. Признаюся — підслухував, та не з якоїсь пустої цікавости, а з охоти розслідити ще одну людську душу. Він — закоханий! Він — освідчається! Справді незвичайна річ!

Потихенько, щоб не нарушити любовного настрою парочки, я зробив відворот і вийшов з парку.

На другий день стрінув знайомого і мовби ніколи нічого, почав балачку.

— Ходиш кудись тепер? — запитав мене.

— Чого? Така страшна погода і — правду сказавши — не маю з ким.

— Бідний! — зітхнув і прижмурив оком. — Бо я маю.

— Ніяка приємність з кимнебудь. Треба любитися.

— Власне.

— Хто? Ти?!...

— Ов! А засади де? Ну, але таки!... Цеж твоя перша любов!?

— Справді перша і — остання. Кажу тобі, я такий щасливий...

— Славно, славно. Якжеж це було. Десь певно соловейки, місяць, легіт, пошуми сосон...

— Зовсім ні. Без соловейка без місяця і без сосон. Ти знаєш, я живу при одній родині. Не люблю ресторанів... Знаєте... шлунок... Колись тут їм курята. Кажу вам — розкіш. Очевидно хвалю, а пані дому: „А знаєш, хто їх смажив!? і показує на свою сестріницю. Поглянув я: нічого собі дівчина. Потім, щось за два дні — тісточка. Пальці лизати. А пані знову: сестріниця. Приглянувся я ближче: краса!

— І закохався!?..

— Так, мій друже. І думаю, що не без взаїмности. Надзвичайна дівчина. Я направду щасливий...

І очі старого парубка зайшли мрякою захоплення.

Галактіон Чіпка.

НОВИНКИ

— **Матя Северина ЧСВВ у Львові.** Перед кількома днями приїхала до Львова після піврічного побуту в Злучених Державах з виставою українського народнього мистецтва Мати Северина ЧСВВ. Вистава та, як наші читачі мали нагоду про це читати в кореспонденціях з Америки, здобула собі серед вибагливої американської публики величезний успіх. Докладніше про це поінформує Мати Северина українське громадянство на сторінках „Діла", де помістить про свою поїздку до Америки ширші спомини.

— **Вистава українського промислу.** Кружок „Союзу Українок" на Замарстинові улаштовує в домівці читальні „Просвіти" при вул. Львівській ч. 56 **Виставу Українського Промислу.** Вистава буде тревати від 21. до 28. липня ц. р., від год. 9 рано до 11-ої дополудня та від год. 2. до 8. год. вечором. В неділю вистава відчинена цілий день.

— **Похорони** д-ра Маріяна Глушкевича, адвоката у Львові відбудуться в суботу в год. 3-ій пополудні з крипти вірменської катедри на Личаківський цвинтар.

— **Хто виграв на льотерії?** У нинішнім тягненні держ. кляс. льотерії впали виграні на такі числа: 100.000 зол. на ч. 23864 і 41096; 10.000 зол. на ч. 53708 і 179843; 5.000 зол. на ч. 117884 і 180403; 2.000 зол. на ч. 87589 109070 109124 109980; 1.000 зол. на ч. 1269 57960 113772; 500 зол. на ч. 56583 65671 86281 121276 130363 138784 131148 173872; 400 зол. на ч. 24905 24948 19855 646 73059 83602 88596 92902 95060 120379 127502 126898 130494 134632 152390 175055. — По перерві: 50.000 зол. на ч. 84715; 10.000 зол. на ч. 84699 36330; 5.000 на ч. 90172 112620; 2.000 зол. на ч. 66492 77128; 1.000 зол. на ч. 81193 153752 162323; 500 зол. на ч. 2823 29126 41276 84758 43355 115737 128971 169209; 400 зол. на ч. 789 16345 24905 48198 65646 73059 92902 95060 120379 126898 127502 134632 152390 175055.

— **Страшний буревій** лютував у пятницю 19. липня ц. р. в год. 5-ій пополудні над Львовом і околицею. Страшна темнота залягла в одну хвилину місто і став падати такий нагальний дощ, що вулицями поплили потоки води. Буревій тревав пів години і заподіяв великі шкоди.

— **Великі зловживання у львівській Обезпечальні.** Від тижня у львівській Суспільній Обезпечальні переводить спеціяльна, делегована міністерством суспільної опіки комісія під проводом інж. Ґайковського люстрацію. З тієї люстрації дісталися до публичної опінії справді дуже скупі вістки, але дуже сензаційні. Виявилося, що в Обезпечальні були зловживання. В відділі контролі працедавців переводили комбінацію дуже шкідливу для Обезпечальні. Ділолось це так: До великих львівських фірм зголошувався урядовець і зобовязувався за винагороду знищити акти. Фірма платила н. пр. 50 зол. готівкою, щоб позбутися довгу на 500 зол. Незалежно від цього збирали оголошення до одного тижневика, який уже нині не виходить. Ясно, що оголошення брали від фірм, які залягали з оплатами в Обезпечальні. „Век Нови" пише, що у звязку з люстрацією перенесли або зовсім звільнили зі становищ кількох керманичів в Обезпечальні, а саме: радн. Крівальда, управителя рахункового відділу, Горшовського, управ. господарського відділу, мґра Яніцького, управ. контролі працедавців, Бізанца і дир. Джимуховського. Ці керманичі тішилися великим довірям своєї влади. Люстрація і чистка в Обезпечальні знайшла дуже оживлений відгук у цілім Львові. Крім цього цілою аферою занявся прокуратор і вона знайде своє висвітлення в суді.

— **Вийшли з вязниці.** Дня 12. VII. вийшов із луцької вязниці член УНДО п. Сергій Кротюк із с. Піддубці на Луччині, арештований чомусь буцім-то у звязку з убивством священика того села Пятаченка. Випущено на волю також двох хлопців із с. Киверці, арештованих після тої самої події. Другий член УНДО п. Прокіп Пилипюк, є надія, буде звільнений також. Арештування його, якого гурра-націоналісти тяжко набили за його відмінні погляди на їх тактику, викликує здивування. Треба гадати, що він упав жертвою наклепу.

— **Арештування епископа.** Цими днями арештовано й уміщено в луцькій вязниці епископа старокатолицького (народового) костела Адама Юрґелевича, що має свою „резиденцію" в с. Ниви Губинські на Луччині біля ст. Сенкевичівка на лінії Луцьк—Львів. Юрґелевичеві закидають неправильне ведення метрикальних книг, неправні шлюби й розводи, розпусту й т. д.

— **Перенесення.** Директора волинської хліборобської округи Мердера, як кажуть, ендецького напрямку, перенесено з Волині до іншої округи.

— **Волинські осадники.** 30. VI. в Кремянці відбувся загальний зїзд осадників Кремянеччини, скликаний внаслідок того, що головна управа союзу осадників не затвердила управи на чолі з ґенер. Янушайтисом — ендеком. Новий зїзд обрав ту саму управу з головою ґен. Янушайтисом більшістю 399 голосів проти 87, які вирішили заложити свій окремий проурядовий союз. Цей випадок указує, що 3 четвертини осадників — це ендеки. Чи оплатиться збільшувати їхнє число на Волині?!

— **Троїв молодь.** В с. Зигмунтово нішевського пов. арештували багатія Весоловського, що вже довший час купував великі кількости денатурату і розпустивши його водою, продавав сільським парубкам як горілку. Так троїв молодь довший час, аж врешті один з хлопців осліп, пішов до лікаря і все виявилося. Весоловського арештовано.

— **Змінає назв осель у Литві.** Литовський уряд підготовляє окремий закон, за яким всі назви осель, навіть прізвища осіб мають бути змінені в дусі литовської мови. Окрема комісія, яку покликав уряд, підготовляє ґрунт під цю литвинізацію країни.

— **Підводний тунель між Японією й Кореєю** Мин. місяця затвердив японський уряд оста-

точно пляни японських інжинірів, що передбачують будову підморського тунелю між Японією й Кореєю. Ці пляни готові вже кілька літ, але щойно тепер фінансова ситуація Японії дозволяє перевести їх в життя, що має головно стратегічне значіння. Тунель матиме 155 км. довжини, будова його передбачена на 10 літ і коштуватиме півтора міліярда єн. Якщо цей тунель буде готовий, могтимемо їхати експресом з Европи через Корею просто до Токіо.

— **Скарби острову Готлянд.** У шведській пресі пишуть тепер багато про нурця Галя, що збирається шукати затоплених скарбів б. острову Готлянду. Ці скарби мали втопитися там 600 літ тому після того, як данський король Атерлаг взяв зі здобутого міста Вісбі контрибуцією три бочки золотих грошей і віз їх домів. На вороті заскочила корабля хуртовина й кораблі з золотом затонули. Старі рибалки на Готлянді показують до нині місце, де ці скарби спочивають на дні моря і Галь, з якого плянів усі сміялися, але який зумів зацікавити ними навіть фінансієру, сподіється, що добуде їх при допомозі нурецької одежі. На Готлянд зїздяться звідусіль прогульковці, що на свої очі хочуть побачити, як добувають з дна моря скарби.

— **Новий сонцемотор.** Два італійські інженіри, Андрі і Ґаспаріні, винайшли новий зразок мотору, що йде соняшною енерґією. Мотор випробували перед комісією спеців, і ця заявила, що він добрий та може віддати великі услуги.

— **Не позволив відобрати собі з рук своєї ноги.** В берлінській дільниці Ґріневальд мав місце незвичайний випадок. Якийсь волокита, вскакуючи до поїзду, який їхав, упав під колеса вагону. Кола обтяли йому ногу нижче коліна. Нещасливець виказався небуденною видержливістю, бо, як повідомляє поліційний комунікат, взяв відтяту ногу під рамя та приповз до недалекої шоси, де звернув на себе увагу переїзджаючого авта. Ранений, перевезений до шпиталю, не позволив собі видерти з рук відтятої ноги. Стан нещасливого волоцюги є дуже грізний, бо він стратив дуже багато крови.

— **75 трупів у сов. копальні.** Над рікою Белою біля Уфи находяться совітські копальні вугілля. Як наглядають за життям в цих копальнях, про це найкраще дає свідоцтво такий факт: ріка вилляла ондді внаслідок дощів з берегів, заллляла кілька копалень, а в одній заскочила 75 робітників, що всі до одного втопилися.

— **Жах Совітів.** Берлінська „Ґерманія" помістила лист одного російського еміґранта, що втік недавно з Соловецьких островів і три роки був на острові Конд, куди висилають большевики бездомних дітей. Цей жахливий лист виглядає так: „Мене визначили з іншими вязнями копати гроби для дітей, що згинули з зимна й голоду. Цих дітей виловили ніби скажених псів в найріжніших містах Росії: Харкові, Ростові, Києві, Москві й Ленінграді. Совітська влада вирішила просто винищити їх. Не забуду, як виладовували два пароплави, набиті цими дітьми. Ціле стадо їх зігнали чекісти з пароплавів до специяльних бараків; ніхто їх не записував, не рахував, не питав, як вони звуться. На кораблях було яких 6.000 дітей, усі без обуви, в лахах. Нещасні діти диготали з холоду, тулилися до себе. Це була картина, якої я не забуду. Очі їх блестіли гарячкою, уста були сині. Видно було, що вони хворі, голодні й виснажені. З нашого острову перевезли їх на Конд, який називають „островом смерти". Потім цей б. вязень описує, як житуть ці діти на Конді, як що кілька днів привозили їм одинокий харч — хліб, як мусіли мешкати в бараках без вікон, без печей, з дахом, що перетікав, з перегнилою підлогою, без соломи, лавок і постелі. „Я приїздив що четвертий день на остров роздавати хліб. Що другий день давали їм гарячу воду. Зразу діти просили тієї води та хліба, а згодом бараки стали пустошіти. Що ранку виносили 30—40 дітей. Вісімох людей, серед них і мене, визначили, щоб поховати їх. Я числив трупи, було їх 357. Ми скидали їх в одну яму, як кавалки дерева. Чекіст Панкратов сміявся: „Досить їх, досить"... Я дивився на цього нелюда, дрижучи. На спогад тих могил, які я мусів копати, ще нині чую, як волосся стає мені на голові" — кінчить цей жахливий опис з країни, де навіть дітей винищують як звірюк.

—o—

СПОРТ.

УКРАЇНА—ЧОРНІ.

Змагання цих дружин за мистецтво Окружної Ліґи відбудуться в неділю 21. ц. м. на грищі Чорних. Початок: год. 5. попол. Змагання резерв зачнуться в год. 3.

ПОҐОНЬ—ВАКЕР.

Віденська професійна дружина Вакер розіграє в неділю 21. ц. м. в год. 5. попол. змагання з львівською Поґонею.

ЛОДЗЬ. Л. К. С.-Вакер 1 : 1 (1 : 0).

—o—

Листування Редакції.

Місцевий Лемко, Грибів: Дякуємо за присланє, яке негайно використали. Просимо писати частіше.

—o—

Нові книжки й журнали.

MAŁY ROCZNIK STATYSTYCZNY 1935. Nakładem Głównego Urzędu Statystycznego. Warszawa 1935. Rok VI Стор. 280, ф. 16.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Міський Театр.
Нечинний.

Театр Ріжнородностей.
Субота, 20. VII. год. 8. веч. „Авантюра в раю".
Неділя, 21. VII. год. 8. веч. „Авантюра в раю".

Кіна.

АДРІЯ: „Морська потвора" і „Бастер ґенералом".
АПОЛЬО: „І. Ф. 1. не відзивається".
АТЛЯНТИК: „Катастрофа Челюскіна".
ВАНДА: „Секрет жінки" і „Незнайома з телефону".
ҐРАЖИНА: „Не хочу знати хто ти".
КАСИНО: „Карнавалова ніч".
КОЛІСЕЙ: „Поворот Натана Бекера" і „Стара та нова Москва".
КОПЕРНИК: „Серце індіянки".
МАРУСЕНЬКА: „Біробіджан" і „Іскор".
МІРАЖ: „Імітація життя".
МУЗА: „Боготворена".
ПАКС: Нечинне.
ПАЛЯС: „Світло в темноті.
ПАН: „Коли кохання панує — смерть відпочиває" і „Були собі два ґільтаї" (Льоерль і Гарді).
РАЙ: „Якого кохання бажають жінки".
СВІТ: „Похорони марш. Й. Пілсудського".
СОНЦЕ: „Зле кохана" і ревія „Гринпінська шадіє".
СТИЛЕВЕ: „Як жити", ревія Весела прогулька".
УТІХА: „Американське божевілля" і ревія.
ХИМЕРА: „Про що мріють дівчата".

Закордонне радіо.

Субота, 20. липня 1935.

Відень (506.8) 19.05 Арії і пісні. 19.45 Фльорентійська байка. 22.10 Концерт. **Праґа** (470.2) 16.30 Концерт. 18.20 Бідний Йонатан — оперетка. **Париж** (164,8) 20.45 Оперетові арії. 22.50 Танкова музика. **Білгород** (437,3) 20.30 Сербський вечір. **Берлін** (356,7) 19.00 Музика колишніх днів. **Букарешт** (365,5) 20.05 Танкова музика. **Будапешт** (550,5) 17.40 Концерт. 19.40 Сольо на арфі. **Міляно** (22,1) 20.40 Всячина, 21.30 Симфонічний концерт. **Рим** (420,8) 20.40 Анна Карена — музична драма.

Неділя, 21. липня 1935.

Відень (506,8) 15.40 Камеральна музика. 17.00 Полудневий концерт. **Праґа** (470.2) 7.00, 11, 12.15, 18.00 Концерт. 19.15 Сальоновий квартет. **Париж** (164,8) 12.15 Популярний концерт. 16.00 Комедії. 22.50 Танкова музика. **Берлін** (356,7) 12.00 Концерт. **Кеніґсвустерґавзен** (157,1) 12.00 Музична всячина. 22.30 Нічна музика. **Будапешт** (550,5) 17.30 Циганська музика. 20.35 Популярний концерт. **Міляно** (231,1) 20.40 Музична казка. **Рим** (420,8) 17.30 Концерт солістів. 20.40 Симфонічний концерт.

Львівське радіо.

Субота. 20. липня 1935.

6.30 Ранішня авдиція. 8.25 Практичні вказівки. 11.57 Сиґнал часу. 11.03 Метеорольоґічні вісти. 12.05 Полудневий денник. 12.15 Концерт. 13.00 Хвилина для жінок. 13.05 З ріжних сторін. 13.30 Концерт побажань. 14.30 Найновіші плити. 15.15 Біржа, 15.25 Морська торгорля. 15.30 Став качок. 16.00 Резерва. 16.15 Концерт солістів. 16.50 Мандрівка Іванни. 17.00 Для літнищ і живців. 18.00 Спортовий порадник. 18.10 Хвилина поезії. 18.15 Польща співає. 18.30 Огляд періодичних видавництв. 18.50 Сільва рерум. 18.45 Спів. 19.05 Програма на черговий день, 19.15 Реклямовий концерт. 19.50 Актуальна гутірка. 10.00 Не будьмо надто поважні. 20.10 Серед великих артистів. 20.45 Вечірний денник. 20.55 Картини з життя колишньої і теперішньої Польщі. 21.00, 22.30 Трансмісія з Варшави. 11.00 Спорт. 22.10 Весела сирена. 23.00 Комунікати.

Неділя. 21. липня 1935.

8.30 Ранішня авдиція. 10.00 Ґрамофонові плити. 11.57 Сиґнал часу. 12.03 На степах Уруґваю. 12.20 Музичний поранок. 14.00 Концерт побажань. 15.00 Хліборобська гутірка для жінок. 15.10 Легка музика. 15.22 Огляд хліборобських ринків. 15.35 Народні танці. 15.45 Смачно і здорово — гутірка для сільських жінок. 16.00 Фортепян. 16.30 Настроєві пісні. 16.45 Етимольоґія на весело. 17.00 Для літнищ і живців 18.15, 19.25, 23.05 Легка музика 18.30 Польща співає 18.45 Здовж кордонів Польщі. 19.00 Програма на черговий день. 19.10 Реклямовий концерт. 19.50 Бюро студій розмовляє зі слухачами. 20.00 Иосиф Пілсудський в 1920 р. 20.00 Концерт камеральної орхестри. 20.45 Вибрані думки зі Пілсудського. 20.50 Вечірний денник. 21.00 Концерт симфонічної орхестри. 21.30 Весела львівська хвилина. 22.00 Спортові вісти. 22.20 Маринарка грає.

По розвязанні спілки відкрито в новому льокалі
СКЛАД і РОБІТНЮ ВЗУТТЯ
О. БЕРЯК, вул. Руська ч. 18
напроти церкви. 1756 10-10

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.24·00—5.26·00 зол.

Нім. марка 1·75—1·80, фр. франки 34·85—35·00, шв. франки 172·50—173·00, фунти стерлінги 26·05—26·20, австр. шілінги 99·00 — 101, чеські корони 21·70—22·00, рум. леви 30·00—32·00, ліри 42·00—43·00.

Золото: Долари 9·05—9·10, Франки фр. 34·40—34·80, Дукати 82·00—82·75, Корони 36·20—36·80, Рублі 4·60 — 4·70, 1 гр. зол. 5·924.

Срібло: Корони австр. 0·34, Рублі 1·50, Фльорени 0·85, 1 гр ср. 0·07—0·08.

Заставні листи.

4 1/2 проц. дол. Т. К. З. 43·00—44·00, 5 проц. дол. Б. Г. 51·00—53·00, 4 проц. Зол. Б. Г. 43·00—44·50, 4 1/2 проц. Зол. Б. Г. 46·00—48·00, 4 1/2 проц. Ком. Б. Кр. 52·00—55·00, 4 проц. Б. Г. К. 61·00—64·00, 4 1/2 проц. Б. Г. К. 62·00—65·00, 4 проц. позичка м. Львова 46·00—47·50.

Преміївки.

Долярівки 52·50 — 54·00, Інвестиційна 106·00—108·00, Будівельна 43·00—44·50.

ЗБІЖЕ.

Ціни парітас Підволочиська дьоко Львів

	від — до	від — до
Пшениця одноц.	14·75—15·00	16·25—16·50
Пшениця збірна	14·00—14·25	15·50—15·70
Жито одноціле	11·50—11·75	13·50—13·75
Жито збірне	11·25—11·50	13·25—13·50
Овес од. незам.	15·00—15·50	17·00—17·50
Овес од. легко зам.	14·50—14·75	16·75—17·00
Овес зб. легко зам.	14·00—14·25	16·25—16·50
Овес одноціл. зам.	13·75—14·00	16·00—16·20
Овес збірн. зам.	13·50—13·75	15·50—16·00

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 19. липня ц. р. кооперативам платив за: дьоко Львів.

1 кг. масла дес.	2·30 зол.
1 кг. масла експорт.	2·30 „
1 л. молока	0·15 „
1 л. сметани	0·65 „
1 к. яєць	2·70—2·75 „

Пастеризоване молоко з доставою до дому у Львові 1 літра 24 сот.

Тенденція на масло звишкова, на молоко, сметану і яйця вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 19. VII. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, дьоко подвіря птахомясарні „М. С." у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Курята від 50 дкг.	за 1 кг.	0·90 зол.
Мол. однор. кури I. кл.	„	0·80 „
Пантарки	„ „	1·30 „

Птицю приймає в скількости визначеного приділу для кожного доставця.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

Оцет — купуйте тільки в одинокій українській фабриці „Титан". Львів, Жовківська 146, тел. 271-55. 26 4—5

Дентистичне заведення Юлія Вассермана, вул. Фридрихів 8, приймає в часі ферій. 29 3—7

Вілля „Ольга", власність „Української Захоронки" в Підбужі (Дрогобиччина), в чудовому положенні на горі, в оточенні ялицевих лісів, над гірською рікою, подальше від людських осель — незрівняне місце відпочинку для тих, хто шукає спокою і заспокоєння естетичних вимог. Знаменита кухня, пять разів у день харчування, чистенькі, просторі, соняшні кімнати, частина з них з верандами, легкий і дешевий доїзд з Дрогобича і Самбора. Ціни реклямові: кімнати 20—30 зол., пансіон 2·50 зол. денно. **Спішіться, поки ще вільні кімнати.** Пишіть на адресу: **Вілля „Ольга" — Podbuż - Rataj.** 31 6—6

Дім, камяницю, віллю, парцелю купите корисно тільки через українську фірму **„Трансакція", Львів, Коперника 7.** 53 2-10

Мотор Дізля 8 км., ламач каміння, молотовий млин, динамо, оказійно продасть Кітлер, вул. Коперника 34, Львів. 6 6—6

Палиці, парасолі поручає найдешевше виріблія **Д. Кучинського,** Львів, Казимирівська 4 (в пасажі). 57 1-4

ОГОЛОШЕННЯ.

Хто має Народову Позичку?
Приймаємо
її в повній вартости при закупні **МЕБЛІВ** на сплати
Меблевий Дім
ДОРОТЕУМ
Львів, Браєрівська 3.

ДЕВОЦІОНАЛІЇ
найдешевше поручає — — І. СТАДНИК
ЛЬВІВ, ВУЛ. ГОРОДЕЦЬКА Ч. 2 Б.
28 8—30

ПРОСПЕР МЕРІМЕ
БЛАКИТНА КІМНАТА
ТА ІНШІ ОПОВІДАННЯ
Переклад із французької мови Василь Софронів. — Ціна 0.96 зол., з почт. пересилкою 1.20 зол.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло" З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.